

עין משפט
יז:

פס' א מ"י פ"ה מהל' כלי
המקדש ה"י י"ב:
פס' ב מ"י פ"ד מהל'
תמידן הלכה יד:
[מ"י פס']:

(א) ולעיל ע"ז: לקמן מה.
נח: ונחיש סב: |סוטה
ע"ז: (ב) |תוספתא פ"א
ס"ה, (ג) כ"ב קמג.
סנהדרין לא. ע"ז י.

ו. וזאתה לאהרן ולבניו
ואכלוהו במקום קדש כי
קדש קדשים הוא לו
מאשי י' חק עולם:
ויקרא כד ט

א) גמרא לעולם רשום קי
עליו למחקי (ואולי משום
דנדאיכא משמר המעשכ
נוטל רק ד':

ויהיתה לאהרן ולבניו.
כלחם הפנים כתיב. אהרן
זה כהן גדול, מחלה לכהן
גדול ומחלה למשמרת
הפנים (רש"י ב"ב פ"ח).

דאמירי לא שקיל פלגא.
ומחצה לאהרן ומחצה לבני
לוא דוקא שיטול כנגד כולם
אלא הרוב למחצה:

אי אמרת בשלמא במערכית דרומית הואי
היינו דמתרין לחם הפנים אלחם הפנים
אלא אי אמרת צפנית מערכית הואי סוף
סוף מאי תירוצא דלחם הפנים אלא לאו
שמע מינה במערכית דרומית הואי שמע
מינה¹⁶ והאמר מר כל פינות שאתה פונה
אלא יהיו אלא דרך ימין למזרח הני מילי
עבדודה אבל הכא חושבנא בעלמא הוא:
שכהן גדול מקריב חלק בראש וגוטל חלק
בראש: תנו רבנן כיצד מקריב חלק בראש
אומור עולה זו אני מקריב מנחה זו אני
מקריב¹⁷ כיצד¹⁸ גוטל חלק בראש אומר
מחטאת זו אני אוכל אשם זה אני אוכל
גוטל חלה משתי חלות ארבע או חמש
לעולם¹⁹ חמש הפנים רבי אומר²⁰ | לעולם
חמש שנאמר יהיתה לאהרן ולבניו²¹ מחצה
לאהרן ומחצה לבניו הא גופה קשיא אמרת
גוטל חלה אחת משתי חלות מני רבי
היא דאמר פלגא שקיל אימא מציעתא ארבע או
חמש ממעשה לחם הפנים אתאן לרבנן
דאמרי לא שקיל פלגא אימא סיפא רבי אומר
לעולם חמש רישא וסיפא רבי ומציעתא רבנן
אמר אביי רישא ומציעתא רבנן ומזוהר רבנן
בפרוסה דלאו אורח ארעא למיתבתא לכ"ג

סמים במקצוע דרומית מערבית לא יהא כלום אבל תימה לימא דלשכת מלכא במהוה נפונת מערבית

וינמא דכולהו אקצויי מקצו כו
יש לומר דהיינו דקאמר מסתברא
דרומות מערבית הואי ולא קאמר
על כרחין דרומית הואי דאי ללא
הכי לא יתירא לאם הפניס אלא
דזו דהוא מצי למימר כפונות
דמערבית הואי וכדפרישית אלא
שנראה לו דזק קאם לומר דכולהו
אקצויי מקצי: **והא** אבר בר כ
פירות שאתה פונה אל: **הו** אמר רב
פי' משום דגמרין אמר ששה
הקשה רבנו אפרים ז"ל
לדאגמרין מהתם נגמור
למדי (ובמדר לה) ומדועם מחוץ
למדי פתח קדמה אפרים בראה

ים גמרינן משום דכתיב פונים פונים
ש בצלמא מנא לו ומשני א"ר פונים

וארבע או חמש היכי הוה נחא
וידא אמאי לא יידי ליה אלא ארבע
עות מפלגא או כיון דלר"ז צרי ליה
למיטב ליה פרוסה וצבדל דמיטבי
אחיי ההניס יידין צלימות ואל
מות מפלגא דלוא אורח ארעא למיטב
יה פלגא ממש דלוא אורח ארעא כל
שוותו כנגד כולם מלמיטב ליה פרוסה:
עילא

עיר ומקיף במחוז וגראה יי לתוך
דפריך ההוא מינעי ליה לגופיה פיר
משי אקושיא דלשנת טלאים דהא דה
ול עזרה דהיינו מעריבת דרומית של
גדול היה לנפון העירה ההי וקא
מאי לשנוי חשיב מני ההם דרך
אל חשיב במכתב מדות (שם) לשכות
עזרה ואחא במקצוע מעריבת לפניות
ועולאים דרך ימין ארבע לשכות הויא
ויל דלא מתבאר לומר שיהא אומר
מהם ועוד איך קרנות העירה
מוקד אבל תימה לי מאי דוקאיה דרב
והלאומה בחד תנא והא על כרחיך
יהא דאשכחן הכא ובתמא דתמיד מוכח
ד"ל א' פליגי בתילת דאשכחן פלי
אל אשכחן תנאי דפליגי בדיא:

י"ד דהיינו דרך שמאל כשהופך פניו
 אל צדדים פרק קדשי קדשים ודף כב:
 מלאכי כתוב שה"ק ריב"א אמאי לא
 מערבית היינו בקרן לפנות מערבית
 שקבת מדות ופ"א משנה ה' דלית המוקד
 ויעוד ועוד להלם הפנים נמי הוה
 ולשכת המוקד דקא חשיב בחמדת
 ויז אהם במקצוע לפנות מורחית של
 בית המוקד גדול דכשתמנה מלשכת
 בית מורחית של בית המוקד גדול חס
 כיון דלא היו שם בצורה אלף שתי
 ומסתמא העזרה גדולה יותר מבית
 ומתא קמא דחמדת דלא פליגי אהדדי
 קא סברא אז כוליה מוצח בדרום אז רור
 חס דף נח: דהיינו סברא ממוח
 כהא כל חשישו אצל בחזקת השלשום

[illegible]

וא' ה' מלחם הפנים. רבי אומר לעולם ה' שנאמר והיתה לארצו ולבניו מחצה לארצו ומחצה לבניו. והא דרבי בפרק מי שמת. אהו גופה קשאי מי. ומרקי אביי רישא ומציעתא רבנן היא דאמרי לא שקיל פלגא אלא פחות
דהא לא חתן במתניתין נטל מחצה דהא לא חתן חולק אלא נטל חלק בראייה. ואמאי נטל חלה משיחיה חלות? ש' צערת לפי שאינו אלא שילב ברכותיו ממשוכותיוכחם בראו חתן גופה שהים שני עשר ונו'
בגא' והא דרבי לא חתן בלתי נטל חסות. ורשאי נטל חלק אחר שלימה.

אם נראה שחבר כללי י-ל ש"מ דגמקריים דרומים הולד דלי אחרת לשבת הטלויזיה מועדית וכו'.